

2022. december 14., szerda – Lk 7,18b–23

„Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?”

Elgondolkodtam azon, miért épp adventben elmélkedünk Lukács evangéliumának ezen a részletén, amely azt jeleníti meg, milyen hatást tesznek Jézus csodatételei a börtönbe vetett, Jánosra, ha azt kérdezteti Jézustól, „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?”. A keresztelő próféta drámai kérdése meghökkent bennünket. Első pillantásra azt gondoljuk, hogy a gyógyulások és feltámadások, melyek Jézus működését kísérik, nem meggyőzik, hanem elbizonytalanítják Jánost abban, hogy Jézus a Messiás. Mintha elfelejtette volna a bizonyágtételt, amelyet Jézus megkereszteléskor pedig maga is látott és hallott, a Jézus fejére szállott Szentlélek-galambot és Isten hangját: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm” (Lk 3,21–22), s amelyet pedig maga is kinyilatkoztatott: „Íme, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűneit!” (Jn 1,30). Talán ördögi szemfényvesztésnek gondolta a csodatételeket? Ha arra gondolunk, hogy ő maga hogyan képzelte a messiás működését, még igent is mondhatunk erre: „Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket, (...) csűrőbe hordja gabonáját, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.” (Lk 3,16–17) Az apokaliptikus végítéletnek ez a képe nehezen fér össze a gyógyító megváltás, az ember legmélyebb megértéséből fakadó megbocsátás jézusi munkájával.

A keresztelő próféta lelki tusája, amelyből a kételkedő, avagy bizonyosság váró kérdés kiszakad, ebből az ütközésből fakadt: János abban bizonytalanodik el, és ahhoz várja Jézus ítéletét, hogy ő maga igaz próféta-e – hogy saját hite igaz-e. Jézus válasza ezúttal is közvetett: egy olyan boldogság-mondás, amelynek értelmét Jánosnak kell megfejtenie: „Vakok látnak, sánták járnak, leprások tisztulnak meg, süketek hallanak, halottak támadnak fel, a szegényeknek az evangélium hirdettetik, és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.” Vagyis boldog az, aki kétely és feltétel nélkül hinni tud Jézus minden cselekedetében – abban is, ha csodát tesz és abban is, ha nem. Ami már a mi elmélkedni valónk is. Nagyon is adventi elmélkedni való.

Berta Erzsébet, Debrecen